

Congrua.
 Congrua novæ assignatione facta per ordinatum Rec-
 tori beneficii appellationi emissa non est deferendum,
 quia caret suspensivo, p. 342. n. 1
 Congrua in assignatione Episcopus procedit secundum
 conscientiam, & velo levato, semotis omnibus excep-
 tionibus, & per consequens semota appellatione,
 ib. n. 2
 In Congrua assignatione tractatur de alimentis præ-
 standis iudicis officio, ib. n. 3
 A Congrua assignatione, sicut ab alimentorum præsta-
 tione non admittitur suspensiva appellatio, ibidem
 num. 4
 Congrua assignata etiam clerico suspenso à beneficio,
 non suspenditur per appellationem subsequitam, ib.
 num. 6
 Congrua præstari jubetur per sententiam provisiona-
 lem, & ideo non suspenditur, ib. n. 7
 Ab excessiva Congrua assignatione appellationi inter-
 jectæ deferendum non est, ib. n. 9
 Congrua ex antiquo constituta quando per Rectorem
 agitur ad augmentum, ex quo incidenter tractatur
 de pensionis reformatione appellationi ab augmento
 Congrua, & incidenter à diminutione pensionis
 non est deferendum, p. 344. n. 23
 Congrua, & alimentorum augmentum ubi concurrunt
 in eadem sententia cum pensionis diminutione quo
 ad appellationis prohibitionem diversæ sunt qualita-
 tis, & quæ prævalet, ib. n. 29
 Congrua augmentum cum sit causa diminutionis pen-
 sionis illius naturam attendere debemus, ib.
 Congrua augmentum & pensionis incurrunt circa
 unum, & idem indissolubile, p. 345. n. 35
 Congrua petitio non habet locum in beneficiis simpli-
 cibus, sed in curiam animarum habentibus dumtaxat,
 ib. n. 41
 Congrua Parochi non potest esse minor centum ducatis,
 p. 347. n. 60
 A Congrua assignata œconomo & Vicario Ecclesiæ
 vacanti deputato an suspendatur per appellationem
 subsequitam, p. 346. n. 51
 Congrua Vicarii temporalis quæ sit per Congregatio-
 nem Cardinalium arbitrata, ib. n. 58
 Congrua ab assignatione Rectori facta non admittitur
 appellatio suspensiva, p. 369. n. 43
Conjectura.
 Conjecturis potest constare quem agere vel contrahere
 nomine administrationis, p. 590. n. 299
Connexa.
 Connexa unum reputantur individuum ratione connexi-
 tatis, p. 462. n. 42
 Redditur exemplum, ib.
Conscientia.
 Conscientia quando à jure iudici est onerata, appellatio
 regulariter non suspendit, p. 342. n. 5
 Conscientia ubi sit onerata iudici sive jure, sive forma
 commissionis & rescripti, appellatio nec suspendit,
 nec impedit executionem, p. 459. n. 37
 Conscientiæ solus Deus superior est, & ideo ad alium
 ut inferiorem appellari non debet, ib. n. 39
 Conscientia iudicis ubi non est onerata simpliciter, sed
 aliquid simul sit appositum respiciens iustitiam, ap-
 pellatio non est prohibita, ib. n. 40. & 47
 Conscientia cui aliquid terminandum committitur, de-
 bet esse cum iudicio discretionis, ib. n. 46. & 47
Consensus.
 Consensus præsumptus ex scientia, & non contradic-
 tione, cum temporis diuturnitate inductus, consen-
 su expresso fortior reputatur, p. 26. n. 51
Conservator.
 Conservatoris officium est, violentias & injurias noto-
 rias tollere & reprimere, p. 14. n. 77

A Conservatore inhibente ordinario appellationi emissa,
 an non deferens, vim faciat, p. 254. n. 65
 Ab inhibitione per Conservatorem expedita, nulliter
 tamen appellationi deferendum, ib. n. 66
 Conservatoris iurisdiclio fundatur in notoria & mani-
 festa injuria & violentia, ib. n. 67
 Conservator si orta controversia iurisdictionis non con-
 quiescat, ut arbitri eligantur, & illam dirimat; vim
 facit, si appellationi non deferat, pag. 255. num.
 74
 Conservare aliud est, aliud de novo acquirere, p. 423.
 n. 109
Consilium.
 Consilium supremum Regis solet præcipere Episcopis,
 Monachis, & aliis Ecclesiasticis personis coram Sen-
 natu comparere, p. 72. n. 271
 Consilium supremum se intromississe unquam in refor-
 matione decretorum violentiæ Regii tribunalis infe-
 rioris, nec visum, nec hæcenus auditum est, p.
 131. n. 47
 Consilium sapientis adhiberi, ubi partes consentiunt,
 an licet appellare, p. 237. n. 128
 Consilium ipsum si feratur per sapientem ad consen-
 sum partis, non appellatur, ib. n. 132
 Regium Consilium Camerae jam hodie non solet expe-
 dire provisiones regias præsentationis, nisi prius de
 jure patronatus Regio legitime doceatur, & quare,
 p. 429. n. 193. & 203
 Consilium Regium non cognoscit de jure Regio patro-
 natus in consistorialibus competente, de quo non
 dubitatur, nec ibi institutio aut collatio fit, ibidem
 n. 193
 Regium Consilium agit tantum de qualitate extrinseca
 Ecclesiæ contenta in Bullis Pontificalibus, an bene-
 ficiam sit consistoriale necne, quod est quid facti,
 non autem spiritualitatis, ib. n. 194
 Regium Camerae Consilium recusante ordinario insti-
 tuere præsentatum à Rege, potest expedire secundam
 iustionem præsentationis cum relatione negligentiae
 ordinarii, directam Metropolitanano vel ordinario
 viciniore, ut instituat, pag. 430. numero
 217
Constitutio.
 Constitutio Pii IV. super opponendo sequestro benefi-
 cio reservato judicialiter, & extrajudicialiter, inter-
 pretatur, p. 283. n. 123
Consuetudo.
 Consuetudo concedens laicis iurisdictionem in Clericos
 generaliter, licet non valeat, valet tamen consuetu-
 do particularis respectu alicujus casus particularis,
 p. 24. n. 128
 Consuetudo potest distinguendo, & declarando limita-
 re jus divinum, ib. n. 129
 Quod potest acquiri privilegio, potest etiam Consuetu-
 dine immemoriali, ib. n. 130
 Consuetudo immemorialis præscripta, cum qua con-
 currat fama privilegii, habet vim privilegii Papalis,
 ib. n. 142
 Si cum immemoriali, & fama, concurrat probatio
 Principis habentis majora alia privilegia super Eccle-
 siis, præsumitur iusto principio fuisse introductam,
 ib. n. 133
 Consuetudo cognoscendi per viam violentiæ est inducta
 per Clericos & laicos, & ideo mixta nuncupatur
 Clericorum & laicorum, & habet magnos effectus,
 ib. n. 137. & 138
 In Consuetudine immemoriali cognoscendi per viam
 violentiæ concurrunt scientia tacita, & expressa Pon-
 tificis, p. 25. n. 139
 Consuetudo immemorialis hujus recursus violentiæ ab
 initio quo meum tuum sibi usurpare coeptum est,
 p. 26. n. 152

Con-

Consuetudo immemorialis non censetur comprehensa
 in qualibet Pontificia dispositione, ubi consuetudo
 sublata est, ib. n. 153.
 Consuetudo immemorialis cognoscendi de violentiis
 ab omnibus approbata Doctoribus, p. 27. n. 156
 Consuetudo immemorialis habet vim tituli & privi-
 legii, quando non constat de injusto, seu invalido
 principio, p. 8. n. 32.
 Consuetudo immemorialis non habet effectum ubi
 detur mala fides, p. 9. n. 34
 Consuetudo præjudicialis statui Ecclesiastico & contra
 libertatem Ecclesiæ, omni jure prohibita est, & re-
 probata, ib. n. 35.
 Consuetudo immemorialis non suffragatur, ubi datur
 in præscribente incapitas, ib. n. 39
 Consuetudo merè civilis non potest Clericos ad obser-
 vantiam adstringere, ib. n. 37
 Immemorialis facit præsumere privilegium processisse,
 & Principem concessisse, ib. n. 38
 Consuetudines rationabiles & immemorales tollendi
 violentiam non præsumitur, Pontificem velle tollere,
 p. 45. n. 294
 Consuetudo immemorialis, qua comprobatur recur-
 sus ad Regem, quo habet injustum principium, sed
 fundatum in jure naturali, divino & positivo, ibid.
 n. 300
 Consuetudo tollendi violentias inter personas Eccle-
 siasticas libertati Ecclesiastica est favorabilis; &
 utilis, ib. n. 306
 Consuetudo mixta clericorum, & laicorum magnum
 vim habet etiam in negotiis Ecclesiasticis, ibidem
 n. 308
 Consuetudo immemorialis supponit tempus infinitum,
 p. 46. n. 318
 Interruptio & prohibitio non excludit immemorabilem,
 ibid. n. 319
 Consuetudo immemorialis cognoscendi per viam vio-
 lentiæ formata erat ante promulgationem Bullæ
 in Cena, ib. n. 320
 Consuetudo in iuribus incorporalibus requirit præcisè
 scientiam & patientiam ejus contra quem introdu-
 citur; alias non habet principium, unde causari
 possit, p. 347. n. 38
 Consuetudo immemorialis, de qua in d. l. 36. est de-
 clarativa, & inductiva formalitatis, & modi defen-
 sionis extrajudicialis, observari per longum tempus,
 p. 23. n. 120
 Actus determinatio, ubi non apparet, à Consuetudine
 regulatur, ib. n. 121
 Sicut lex positiva interpretatur legem divinam, ita &
 Consuetudo, ib. n. 122
 Quando adest jus & causa universalis, per usum
 partis conservatur jus in toto, & consuetudo in
 parte extenditur ad totum genus illius speciei, ibid.
 n. 124
 Consuetudo immemorialis sufficiens erat ad proce-
 dendum per Principes, in causa violentiæ, ibid.
 n. 125
 Consuetudo immemorialis habet vim tituli, privi-
 legii, ac veritatis, & similia attributa, ibidem
 n. 126
 Consuetudo potest operari, ut aliqua sententia mittatur
 executioni non obstante appellatione, p. 237.
 num. 124
 In honorariis potissimum locum obtinet Consuetudo,
 p. 240. n. 18
 Consuetudo designat locum sedendi, eundi, & standi,
 ibid.
 Consuetudo potest operari, ut religiosi vocati ad fu-
 nus portent Crucem quamvis apud se cadaver non
 sepeliatur, p. 244. n. 80
 Consuetudo an possit operari, ut sententia in beneficii

simplicem provisione exequatur appellatione pen-
 dente, p. 298. n. 275
 Consuetudo seu prescriptio non est legitima causa ad
 impediendam solutionem pensionis appellatione pen-
 dente, p. 347. n. 74
 Consuetudinem nominandi prælatos per Hispaniæ Re-
 ges stare, etiam ante nativitatem Caroli Imperato-
 ris Francorum, ostenditur, p. 432. p. 244
 Consuetudo solvendi decimam ex tritico fundi proce-
 dit, si seminetur milium, p. 436. n. 315
 Consuetudine induci non potest, ut appellatio propo-
 natur à majori ad minorem, sed sic proposita vi-
 tiatur ipso jure, p. 526. n. 225
Contemplatio.
 Contemplatione alicujus quod fit, ipse fieri censetur,
 p. 263. n. 15.
 Contemplatione alterius videtur fieri actus, cum dici-
 tur, ego vendo rem Titii, val nuntio, ne ædifices in
 domo Titii, p. 590. n. 289
Contestatio.
 Per quasi Contestationem & actum, qui illius loco
 habetur perpetuatur actio in 40. annos, pag. 507.
 num. 57
Contractus.
 Contractus, & distractus judicantur ejusdem naturæ,
 p. 154. n. 207
 Quando contractus est bonæ fidei, eo casu distractus
 seu contractus liberatio erit bonæ fidei similiter,
 ibid. n. 208
 Contractus aliud est, aliud promissio de contrahendo
 aliud promissio de proficundo, aliud ipsa professio,
 p. 165. n. 5
 Contractus celebratus in ultima voluntate propriam
 amittit naturam, & eam assumit ab ultima volunta-
 te, p. 336. n. 22
 Contractus plura continens capitula, si in aliquo fiat
 mentio officii, & in aliis simpliciter loquatur, in-
 telligitur qualitas repetita quæ infirmat omnem obli-
 gationem, p. 390. n. 296
 Contractus, una pars ab alia potest declarari, ibidem
 n. 297
 Declarandi facultas quæ venit accessorie ad Contra-
 ctum in hæredem transit cum ipso contractu, p. 638.
 n. 44
Contradictio, Contradictor.
 Contradictio ubi datur, & ibi necessariò instantia da-
 tus, p. 278. n. 75
 Contradictio & instantia in articulo data, ibi etiam
 causæ cognitio danda est, p. 279. n. 79
 Contradictio ubi est remota, appellatio etiam remota
 intelligitur, p. 367. n. 15. 45
 Contradictio ubi à jure sublata est, pariter & appellatio
 sublata intelligitur, p. 380. n. 32
 Contradictio contra collationem facta spreto patrono
 inducitur non solum tacite præsentare patrono in-
 tra tempus, sed etiam expresse, & etiam per appel-
 lationem interpositam à collatione, pag. 402. nu-
 mero 137
 Contradictor quando comparet in provisione bene-
 ficii allegans suum esse jus patronatus, audien-
 dus est in contradictorio iudicio, sententia fertur
 diffinitiva, & appellatio utrumque habet effectum
 in simplicibus, non autem in curatis, pag. 427.
 n. 173
 Contradictio seu querela remota à jure tacite subintel-
 ligitur remota appellatio, p. 440. n. 41
 Contradictio, si per dispositionem removetur, intelli-
 gitur etiam appellatio remota, p. 492. n. 95
Contraria.
 Contraria quæ impugnant supremi Regis potestatem
 tollendi violentias ab Ecclesiasticis factas, referuntur,
 pag. 8. n. 28
 Contraria

Index Rerum,

Contraria allegans non admittitur appellans à rejectione, p. 231. n. 67
Contraria & diversa an actor, & an reus allegans audiatur, & quid incompatibilia, & de aliis remissivè, ib. n. 68
Contribuere.
Contribuere coguntur, qui tenentur ad Ecclesie refectio- nem appellatione non obstante, p. 366. n. 14
Controversa.
Controversia in processionibus, & similibus actibus componuntur per judicem Ecclesiasticum appellatione non obstante, p. 239. n. 1
Controversias ortas in confraternitatibus tam laicorum, quam clericorum, potest componere Ordinarius Ecclesiasticus appellatione non obstante, ib. num. 2
Controversias, quæ solebant oriri inter Consilium supremum, & consilium Camere supur cognitione juris Regii patronatus Catholica majestas dremit per regias schedulas, quibus inhibuit omnibus tribunalibus excepto consilio Camere, pag. 429. num. 198
Controversia majoris humilitatis intuitu inter quasdam religiones refertur, p. 242. n. 41
Controversia refertur inter Capucinos & Jesuitas, contententes humiliori loco se omnes stare debere, ib. n. 4. ubi Christi autoritate comprobatur.
Contumax. Contumacia.
Vera contumacia procuratoris non nocet Domino, quominus possit appellare à sententia lata contra procuratorem contumacem, p. 112. n. 102
Contumax non auditur appellans, p. 152. n. 187
Contumax verus non auditur appellans, p. 232. n. 76
Contumax verus quis dicatur, & in quibus casibus, ib. n. 77
Contumax verus de stylo Rotæ, appellat intra decem dies à tempore late sententia, p. 233. n. 79
Contumax verus vel fictus non appellat à primo decreto, ib. n. 80
Contumax fictus appellat à secundo decreto, ibidem n. 83
Contumax verus non appellat à secundo decreto, ib. n. 86.
Contumax verus potest adire superiorem & coram eo probare causam legitimæ excusationis, & tunc gesta post appellationem revocantur, p. 234. n. 88
Contumax verus quando audiatur, vel non, remissivè; & quid de stylo Rotæ, ib. n. 89
Correlativum.
Correlativo in uno si sit prohibita appellatio, in altero ex correlativis intelligitur prohibita, p. 359. n. 19
Correus.
Uno ex Correis agendo per litis contestationem, sibi præoccupat jus actionis, p. 595. n. 358
Creatura.
Creatura omnes (dempto homine) sui creatoris præcepta adimpleant in nihil transgredientes, p. 516. n. 55
Creditor.
Creditorum major pars si inducias det debitori, interrim non carceratur, p. 177. n. 111
Creditor non auditur videns, impedire sepulturam cadaveris, donec sibi solvatur, nec auditur appellans à repulsione, p. 232. n. 72.
Creditor cui actio suo debitori competens datur in solum, quemadmodum potest illam in judicium deducere, p. 287. n. 252. & 254
Creditor rem in solutum accipiens, si cautus proteflari ut re evicta, illa sibi sit actio primæva, qua fidejussores & pignora non liberantur, pagina 560. n. 192
Creditor evictionem pignoris debitori non debet

concurrentibus juris requisitis, & quæ illa sint, ib. n. 163
Creditor qui obtinuit sententiam pro suo debito, evitabit suspensionem suæ executionis, si offerat cautionem in forma depositi aliis creditoribus executioni oppositis anterioritatem præterdentibus, p. 572. n. 66
Cultus divinus.
Cultus divinus celerem executionem exigit, & non recipit appellationem, p. 311. n. 64
Curator.
Curatores si jam bona minoris non habeant, quia finitum est officium, possunt hac exceptione evitare compulsionem executionis, p. 580. n. 166

D

Dammum.

Danno à principio resistere, quàm post illarum remedium querere, melius est, p. 115. n. 22
Dominum & præmium potest quis consequi ex eodem facto, p. 219. n. 85
Dominum magnum non est in mora modici temporis, p. 316. n. 37
Damni satisfactio, & æstimatio comprehenditur sub verbo (restituere) cujus hæc propria significatio est, p. 612. n. 188
Damni satisfactionem verbum (reddere) ex propria significatione comprehendit, ib. n. 190
Dammum dicitur omnis rei diminutio seu læsio, ib. n. 194
Dammum & deterioratio rei ipsam intus tangit, & pars est illius, ib. n. 204
Dammum contingens in te est perpetuum, quia respicit dominium: contingens autem in fructibus est temporale, quia respicit commoditatem utentis dumtaxat, p. 613. n. 207
Ad damna & deteriorationes rei censetur virtualiter condemnatus qui ad eam restituendam simpliciter est condemnatus, ib. n. 211
Dammum illatum in re post sententiam usque ad realem restitutionem ejus, executor potest per ejus æstimationem solvere, ib. n. 213
Damna rei illata quæ & ad qualia teneantur, ibid. n. 22
Damna qualia dicantur, & cujus culpa accidisse præsumatur, lib. n. 215. remissivè.
Damna an compensentur cum melioramentis, factis in ipsa re, ib. n. 216. remissivè.
Damna tacite subintellecta sub condemnationis verbis, executor non excedet liquidare in executione, pag. 620. n. 55

Debitor.

Debitor suspectus de fuga carcerari potest, pag. 177. n. 103
Debitor habens literas dilatorias à partibus vel à judice, intra illum terminum capi non potest, ibidem n. 307
Debitor captus omisso juris ordine an sit relaxandus si liberè debitor appareat, p. 179. n. 128
Debitor ex publico instrumento non carceratur, nisi habeat clausulam guarentigiatam, & sit liquidum, ib. n. 131
Debitor adjiciendus creditori torque ferreo an sit sub fidejussoribus relaxandus, pag. 185. num. 199. & 200
Debitor compulsus solvere minus legitimæ personæ appellare potest, p. 321. n. 95
Debitor compulsus solvere minori sine tutoris autoritate, potest appellare, ib. n. 96
Debitor licet possit solvendo interesse liberari, non

& Verborum.

tamen post sententiam diffinitivam quæ obligat præcisè ad tradendum, p. 535. n. 28
Debitor annui redditus, si in executione unius paghæ omisit opponere exceptionem illam, poterit opponere in executione aliarum præstationum futurarum, p. 559. n. 146
Debitor interdictus ne solvat suo creditori, si compellatur à judice cum cautione indemnitate, an solvere debeat decimam executionis, p. 559. n. 152
Debitor interdictus pro judicem ne solvat suo debitori, vel quod solvat alteri, & quando teneatur appellare, p. 560. n. 154
Et an debeat contradicere, & omni uti diligentia, ne debitum ab eo exigatur, ib. n. 154
Debitor compulsus alteri solvere quàm vero Domino antea quam solvat, tenetur denunciare creditori suo, ib. n. 155
Debitor jussu judicis solvens alteri quàm suo creditori non liberatur si præcessit mora solvendi, illi etiam contradicens, sequestro debito, ib. n. 156
Debitor etiam ante moram debet modis omnibus resistere, ne fiat sequestrum & factum tollatur, aliàs si spontè solvit, & agnovit non liberatur, ibidem numero 157
Debitor solvens judici aut apparitori exequenti liberatur, ib. n. 158
Debitor competens actione personali pro qualitate debita, & lite pendente alienans rem, an sententia possit dirigi directò in emptorem, p. 581. n. 174
Debitor debitoris condemnati ut exequi possit, an & quando prius est conveniendus, & condemnatus coram suo judice ordinario, p. 587. n. 148. & n. seq.
Debitum ut capi possit pro executione facta in ejus creditorem, debet prius summatim constare executorem illud jus habere, ib. n. 251
Debitor census convento pro uno anno decurso, si lite pendente maturaverit alius terminus, pro utroque potest sequi condemnatio, p. 630. n. 30
Decima.
Decima seu emolumentum executionis cui executori debeatur successori aut prædecessori executionem incipienti, p. 98. n. 77
Decimarum condemnatio an recipiat appellationem suspensivam, p. 347. n. 63
A Decimis ad tributa valet argumentum, quia illas reservavit Deus in signum universalis domini, ib. numero 64
Decimarum executio fit appellatione non obstante, ib. num. 95
Decimis jus afflittit, & debitum est evidens, & ideo habens executionem paratam, ib. n. 66
Decima, cum clericis assignentur pro alimentis, dilationem non patiuntur, ib. n. 67
Decimis solutionis tarditas continet peccatum, ibid. num. 68
Decima non debent suspendi cum sint tributa animæ debita Principi cœlesti, ib.
Decima cum proveniat à jure divino, dicitur cibus domus Domini, ib. n. 71
In Decimis cum agatur de materia concernente animam potest judex Ecclesiasticus incipere à præcepto de solvendo, & monitorio, ib. n. 72
Monitorium pro solutione Decimarum resolvitur in simplicem citationem, ib.
In Decimarum causis commissis super appellatione non rescribitur nisi cum clausula (sine retardatione solutionis decimarum,) ib. n. 73
Declaratio.
Qui declarat nihil novi facit, sed rei existentiam demonstrat, p. 8. n. 24
A Declaratione judicis se non judicem declarantis, vel se inhibentis legitime appellatur, & Senatus

regius appellationi deferendum decernit, vel tertium genus decreti expendit, & ibi exemplum, pag. 93. num. 1
Declaratio sacre Congregationis refertur, plura disponens circa appellationem ante diffinitivam, pag. 155. num. 247
Declaratoria præcedentis excommunicationis etiam post appellationem fieri potest, p. 193. n. 4
A Declaratoria excommunicationis appellatio suspendit, nec appellans interim vitandus est, nec publicandus, p. 195. n. 32
A Declaratoria aliquem incidisse in excommunicationem est licita appellatio, ib. n. 33
A Declaratoria appellatio, & ab ipsa excommunicatione in quo differant, ib. n. 34
A Declaratoria incurfus censurarum appellatio impedit denuntiationem, & publicationem, & causat attentatum, & vim fieri decernendum; ibidem n. 35. & 36
A Declaratoria super facto notorio, aut in executionem obligationis Cameralis, aut rei judicatæ appellatio non suspendit, ib. n. 38
A Declaratoria incurfus censurarum appellatio non impedit denuntiationem, & publicationem, & delationem, ibid. n. 39
A Declaratoria incurfus censurarum contentarum in Bulla pensionis appellati an liceat quoad utrumque effectum, p. 354. n. 84
Declaratoria incidens in judicio executivo, ejus natura vestitur propria emissâ, ib. n. 86
Declaratoria sententia requiritur cum prævia causæ cognitione, quando beneficium vacat ipso jure ob poenam alicujus facti, puta ob non residentiam; non tamen quando ex juris dispositione puta ob adeptionem secundi incompatibilis, pagina 382. numero 66
Declaratoria sententia incurfus censurarum si sit lata in causa executiva, secundum ejus naturam regulatur, & pariter non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 72
Declaratus incidisse in poenam si sit convictus & confessus non appellat, p. 383. n. 74
Declaratoria sententia aliquem esse privatum beneficio ob non residentiam quando non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 76
Declaratoria incurfus censurarum pro executione executorialium dicitur pars rei judicatæ, pag. 538. num. 68
Declaratoria censurarum super via executiva non admittit appellationem, ib. n. 70
Declaratoria incurfus censurarum pro executione rei judicatæ non admittit appellationem, ib. n. 71
Declaratoria incurfus censurarum pro executione obligationis in forma Camere est inappellabilis, quia executionis natura vestitur, ib. n. 72
Declaratoria incurfus censurarum pro executione literarum Apostolicarum, non admittit appellationem suspensivam, ib. n. 73
Declarandi facultas non transit ad hæredes, p. 635. numero 6.
Declarationem interpretativam non alterantem condemnationem præcedentem potest facere executor mixtus, p. 637. n. 26
Declaratio interpretativa sententiæ facta per executorem, non inducit novum gravamen, ib. n. 27
Per Declarationem interpretativam sententiæ quod obscurum est illuminatur & detegitur, ib. n. 28
Interpretativæ Declarationis qualitas est ut nihil novi inducat, sed actum præexistentem & præteritum ostendit, ib. n. 29
Declaratoria inest actui declarato, ib. n. 30

Declaratio